

כה דְּבָקָה לְעֶפֶר נַפְשִׁי חֲנִי בְּדַבְרְךָ: כו דְּרָכֵי סַפְרֹתַי וַתַּעֲנֵנִי לְפָנַי חֲקֹךְ:
 כז דְּרֹךְ פְּקֻדֹתֶיךָ חֲבִינֵנִי וְאִשְׁיָהּ בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ: כח דְּלֶפֶה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה בְּיָמַי
 בְּדַבְרְךָ: כט דְּרֹךְ שִׁקְר הָסַר מִמֶּנִּי וַתּוֹרַתְךָ חֲנֵנִי: ל דְּרֹךְ אַמּוּנָה בְּחַרְתִּי
 מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי: לא דְּבַקְתִּי בְּעֲרוֹתֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי: לב דְּרֹךְ
 מִצְוֹתֶיךָ אֲרוֹץ בִּי תִרְחֹב לְבִי:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

לחשישת עין שמאלית

דבקה (קיט-ד, כה): [שימוש תהלים לפרק קיט-ד] לחשישת עין שמאל, ואם יתקשה לך עצה אמור
 אותו ז' פעמים, וטוב לדרוש ברבים י' פעמים.

— זוהר תהלים —

השמחה יגדל שכרו. וכן גילה הרב החסיד
 המקובל מוהר"ר ר' יצחק אשכנזי ז"ל
 לאיש סודו, שכל מה שהשיג שנפתחו לו
 שערי חכמה ורוח הקודש, בשכר שהיה
 שמח בעשיית כל מצוה שמחה גדולה
 לאין תכלית. ואמר דהיינו דכתיב (דברים כח,
 מז), תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך
 בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, פירוש
 מרוב כל, מכל מיני תענוגים שבעולם
 ומכל זהב ופז רב ואבנים טובים
 ומרגליות...

המצוה שבא לידו תחילה יעשנה, ולא
 יניחנה עד שיעשה אחרת תחילה - לא
 יעשה שתי מצות כאחת, שמא לא יוכל
 להזדרז בשתיהן

התנאי הששי, הדיקדוק הגדול במצוה
 לעשותה כתקנה וכל פרטיה
 ודיקדוקיה כמצותה. התנאי השביעי,
 הריצה והרדיפה לקראתה, דכתיב (תהלים
 קיט, לב), דרך מצותיך ארוץ. התנאי
 השמיני, כל מצוה שיכול הוא לעשותה

להתעורר לקיום המצות בשלימות
 ותמימות

דרך מצותיך ארוץ (קיש-ד, לב): [השל"ה
 הקדוש מסכת יומא (פרק דרך חיים ותוכחות
 מוסר כ')] כדי להתעורר לקיום המצות
 בשלימות ותמימות, אעתיק דברי אחד
 קדוש מדבר, והוא בעל ספר החרידים
 (בהקדמה למצוות), ויש לי להקדים כל התנאים
 שאדם צריך ליזהר בכל מצוה ומצוה
 לעשותה כהלכתה, כדי שתקובל לרצון
 לפני מלכנו יוצרינו יתברך, ולא ניעול
 בכיסופא לעלמא דאתי. התנאי הראשון
 שנעשה כל מצוה ומצוה בכוונה לצאת ידי
 חובתינו, כדפסק הרי"ף והרמב"ם
 והרמב"ן מצות צריכות כוונה. התנאי
 השני והשלישי, לעשות המצוה ביראה
 ובאהבה רבה, כדאמר רבי שמעון בן
 יוחאי (תק"ז ת' י' כה, ב), כל פקודא דלאו
 איהי בדחילו ורחימו לאו פקודא היא.
 התנאי הרביעי, השמחה הגדולה במצוה,
 דכל מצוה ומצוה שתזדמן לו, דורנא הוא
 דשדר ליה הקדוש ברוך הוא, ולפי רוב